

Еллинитѣ, или да те въздигнимъ заради другото великомудрие и юначество ? Най послѣ за доста врѣме като ся помисли и мълкна та замина. А като искаше да си почини неговата войска ; защото бѣше зимно врѣме, та остана тукъ до 687 четири мѣсеци. Казваха че, когато Александръ за пръвъ пжтъ бѣше седналъ на царскійтъ тронъ на Дария, подъ златнийтъ небосклонъ, тогазъ Димаратъ Коринтиянецътъ, който обичаше Александра а приятель на Филиппа, като старецъ отъ радостъ хвана да плачи, и рече тѣй : „ отъ колко наслаждение и въсхищение лишиха се ония Еллини, които умрѣха, прѣди да могатъ да видатъ Александра да е седналъ на Дариевий тронъ !!

§ 38 Слѣдъ това като щѣше да трѣгне вече и да воюва противъ Дария, случи се прѣдварително да се прѣдаде съ приятелитѣ си на едно увѣселение и пьянство, на което участвуваха и жени, които бѣха дошли за да се повеселятъ съ любовниците си. А между най забѣлѣжителнитѣ отъ тѣхъ бѣше една Атинянка наречена Фаисъ, любовницата на Птоломея, който по-послѣ царува надъ Египетъ. Тѣзи жена побудена отъ виното и како намери случай хвана искусственно еднѣжъ да похвалява Александра, а другъ пжтъ да се подиграва съ него, та въ срѣдъ пьянството достигна да кажи дума достойна за нравътъ на отечеството ѝ, а погорѣ и отъ себе си. И каза че, много бѣ пострадала като се скиташе по Азия, и че въ сѣщій онзи день се усещаше въ